

Mishima, tot és ara i res

Ja pots escoltar el vuitè disc dels barcelonins, amb un títol inspirat en els versos de Joan Vinyoli

Mishima | Leila Méndez

Significat des de fa anys com una de les pedres angulars del nou pop català, tres anys després de *L'ansia que cura* (The Rest Is Silence / Warner, 2014) **Mishima** reprèn la seva activitat discogràfica amb *Ara i res* (TRIS/Warner, 2017). Títol furat d'un poema de Joan Vinyoli, el nou àlbum dels barcelonins destaca per ser una de les seves obres més àmplies i lluminoses, que alhora manté intactes les senyes d'identitat. Definitivament és el seu disc més pop. Ànima i eix rotor creatiu del grup, David Carabén ens descobreix les interioritats de la vuitena referència.

El fragment final del poema "Tot són preguntes", de Joan Vinyoli, és la inspiració i punt de partida de la nova creació de **Mishima**. El compositor David Carabén explica en una llarga entrevista a l'*Enderrock* de maig (<http://www.enderrock.cat/quiosc/revista/2>) que les cançons són un retrat dels darrers dos o tres anys de la seva vida, que ha pres un caire sorprenent: "Escric cançons per obtenir informació de mi i del món que m'envolta que no obtindria de cap altra manera. Amb la música obtens moltes respostes a quèstions que encara no tens resoltes racionalment".

Al nou àlbum la banda ha insistit molt en la depuració del so, procés que ja va iniciar al disc anterior. Tot i això, la tornada al mateix estudi de gravació -Black Box d'Angers, a França- els ha fet trobar-se amb menys pors i amb una voluntat més decidida de provar coses noves. Per exemple, explica Carabén: "A 'Menteix primavera' hi ha arranjaments molt inspirats en la música

italiana dels anys seixanta i setanta. Volíem un disc que sonés orquestral, que sonés gran, però alhora que hi hagués buit i silenci. Que es notés la distància entre els instruments".

El segon repte ha estat compondre unes lletres més transparents i narratives, sense la volada poètica d'altres treballs. "Fins ara havia escrit versos amb formes que el meu cervell no acabava de processar. Creava imatges que em deia que ja aniria explicant amb el temps. Aquesta vegada, el cert és que he volgut ser més narratiu i planer. En aquest disc, quan canto una història vull que tothom entengui què vull dir exactament", conclou el cantant.